KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

2017. tavasz
XXI. évfolyam 1. szám

Áldott nagyhetet és húsvéti ünnepeket kívánunk!

500 reformáció

Szeretett gyülekezet!

2017 különleges évében, a reformáció 500 éves évfordulója kapcsán úgy gondoltuk, lapunk sem maradhat ki a megemlékezésből. A kibővített elnökség ezért úgy döntött, az áldozati vasárnapra befolyt adományok (kis) részét arra fordítja, hogy idén színesben jelenjen meg a *Hírlevél*. Az ebben az évben megjelenő négy szám címlapjain egy-egy, a reformációhoz kapcsolódó régi és új műalkotással szeretnénk hozzájárulni a megemlékezéshez és újragondoláshoz. Tavaszi számunk címlapján a párizsi amerikai katedrális egyik festett üvegablaka látható: *Luther kiszögezi kilencvenöt tételét*.

Ami a *Hírlevél* tartalmát illeti, szokás szerint beszámolunk a karácsony óta eltelt idő fontosabb gyülekezeti eseményeiről, és előre tekintünk az előttünk álló hetekre, hónapokra. Nem maradhat el az interjú sem: ezúttal egy sokak által ismert és szeretett munkatárssal, Mády Katával beszélgettünk életéről, szolgálatáról. Bepillantást nyerhetünk egy amerikai evangélikus gyülekezet életébe, és a húsvétra való készülést is szeretnénk segíteni néhány irodalmi alkotás segítségével.

A szerkesztőség nevében áldott böjti időszakot és húsvéti ünneplést kívánunk!

Tartalom

Hangoló: Egy vasárnap reggel… 2
Beszélgetősarok 4–6
„Bizony, én veled leszek” 4
Montázs 6–11
„A te igéd igazság” 6
Szolgálni, ahogy lehet 7
Farsangi híradás 8
Luther, Kálvin és a világi hatalom 9
Erő a kísértésben 10
Ökumenikus világimanap 11
Kitekintő 14–17
Luther iratok tanulmányozása 14
„Benyos menni Amerika” 15
Lélekemelő 19–20
Ajánló 21
Hírek, események 21–23
Anyakönyvek tükrében 23–25
Nézegető 26–29
Hivatali rend, telefonszámok 31
Istentiszteleti rend 32

Egy vasárnap reggel…

Augusztus óta számomra másmilyenek a vasárnapok. Augusztus óta vasárnaponként hidegebbek a templomok, néha karikásabbak a szemek és olykor fáradtabbak a végtagok. Augusztus óta korábban kezdődnek a vasárnap reggelek,

van, hogy már hétköznap is: vasárnap van bennem. Mert a bort nem lehet megvenni vasárnap. Az ostyát nem lehet beszerezni vasárnap. Úrvacsorakendőt nem lehet mosni vasárnap. Minden nap a vasárnapokról szól…

És most is: vasárnap reggel van. Felkelek, mosdás, fogmosás, gyors készülődés: irány a templom. Meg nem szűnő izgalom. Csak minden rendben legyen! Ugye nem hiányzik semmi? A fűtést bekapcsoltam már? Iratterjesztést ugye előre vittem? És a hirdetés? Kint van már a faliújságon? Na, erről elfelejtkeztem, gyorsan kirakom. És mi van a zászlóval? Csak kéne látszódnia annak a címernek! Megigazítom. Énekszámok kirakva és a templom is lassan bemelegszik. Minden készen áll, jöhetnek a hívek.

Leülök, megpihenek. Istentisztelet alatt mindig hátul állok, de most olyan megnyugtató itt az első sorban ücsörögni. Nézelődök, elmélázok magamban. Körbenézek, és ott van előttem, amire eddig még fel sem figyeltem. A virággal ékesített oltárra tapad a szemem. Olyan gyönyörű ez a csokor! Szépek, frissek a virágok, ez a kis lila tulipán különösen tetszik. Jó vétel volt. Miért szeretjük a virágokat ennyire? Olyan finom illata van annak a fehérnek, még itt is érzem. Úgy feldobja az oltárt, jó innen ránézni. Olyan harmonikus az egész: középen a kereszt, előtte a Biblia, a szélén gyertyák és virágok. Milyen sokszor adtam és kaptam én is virágot másoktól és mindig valami mást fejezett ki! Volt, hogy szeretetet, máskor gondoskodást. Volt, hogy emlékezést vagy elismerést, néha sajnos bánatot is. De ezen az oltáron, a kelenföldi templomban miért van itt ez a virág, mit üzenhet, üzen-e egyáltalán valamit is?

Amikor az oltáron válik láthatóvá a teremtés páratlansága, vagy amikor a megfeszített, önmagát odaadó Krisztusra gondolok, ez a virágcsokor segít az érzést magamba szívni. Színes vagy fehér, kerti vagy bolti virág, illatos vagy sem, mindegy, mert mind ugyanattól az Istentől valók. Az Isten remekművei, olyan szépek és olyan tökéletesek!

A virág mindig kifejez valamit. Örömöt, izgalmat, szerelmet, fájdalmat, csodálatot? Vagy mindezt egyszerre? Esetleg valami mást? Az idő nem áll meg és az alkalom is mindig változik: istentisztelet, keresztelő, esküvő, temetés – de az oltáron mindig ott van a virág és mindig üzen valamit. Tegnap épp temetés volt, akkor talán az elmúlásra emlékeztette a gyászoló családot.

Felkavar a gondolat, hogy egyszer nekem is szembesülnöm kell ezzel az érzéssel, majd megnyugtat a tudat, hogy bár nemzedékek jönnek-mennek, az oltáron mindig ott lesz egy kevés virág: van Krisztus, van feltámadás…

Vincze Délia

„Bizony, én veled leszek”

Beszélgetés Mády Rezsőné, Katával

– Kedves Kata, úgy hallottuk, hogy különleges születésnapot ünnepeltél mostanában, ezért először is hadd gratuláljunk szeretettel és kívánjuk Isten gazdag áldását további életedre!

– Igen, február 19-én lettem 70 éves. Nagyon meglepődtem, amikor vasárnap reggel a farkasréti templomban (ahol kántor vagyok) a kedves hívek saját készítésű ajándékkal, arra a napra virágoztatott jácinttal vártak. Az istentisztelet végén pedig Blázy Márti egy óriási csokorral és nagyon eltalált, személyes ajándékokkal köszöntött az egész gyülekezet nevében. Nagyon örültem neki.

– Hetven év hosszú idő – bizonyára te is visszagondoltál most a mögötted álló évekre, eseményekre, örömökre, nehézségekre. Megosztanál velünk is néhány gondolatot magadról, életutadról? Ki és mi formált azzá, aki ma vagy?

– Formált a családom, a férjem családja (mindketten kilencen vagyunk/voltunk testvérek), a gyerekeim, a munkahelyeim, amiket nagyon szerettem, a gyülekezeteim, a lelkészeim. Budapesten születtem harmadik gyerekként, de 6 éves koromban édesapámat, Csepregi Bélát, aki addig országos missziói lelkész volt, Sárszentlőrincre, egy kis tolnai faluba helyezték. Itt kezdtem iskolába járni osztatlan iskolába. A falusi élet minden oldalát jól megismertük, a megélhetéshez gazdálkodtunk, állatokat tartottunk. Édesapánk emellett Petőfi-kutatásokkal, a gyülekezet történetének feltárásával, finn fordításokkal foglalkozott. A szüleink a nehézségeket áthidalták, szerető családi életet biztosítottak számunkra. A gyülekezetbe belenőttünk, természetes volt, hogy a gyerekek is minden egyházi alkalmon, gyülekezeti munkában részt vettek. Ha már valamennyire tudtunk zongorázni, hamar odaültettek az orgonához az éppen elköltözött kántor szolgálatát pótolni. Többen Bonyhádra jártunk gimnáziumba, a kollégisták akkor havonta egyszer utazhattak haza, így hamar önállósultunk. Kertész szerettem volna lenni,

kis vargabetűkkel sikerült is. A Kertészeti Főiskolán akkoriban nem szívesen látták a „klerikális reakció” tagjait. Testvéreim közül négyen lelkészek lettek. A kertész szakma hozott össze a férjemmel, akinek már a pályában odaígértek. Ikrek vagyunk, és ők is ikerfiúk voltak, születésünkkor mondta leendő apósom, majd az én fiaim elveszik őket. A két család jól ismerte egymást Orosházáról és egyházi körökből is, mi gyerekek ennek ellenére sosem találkoztunk. 22 éves koromban láttuk egymást először, pár hónap múlva összeházasodtunk. Hamarosan három nagyszerű lányunk született, én elkezdtem a hét és fél éves gyest.

– Mikor és hogyan kerültél a kelenföldi gyülekezetbe?

– Házasságunk elején laktunk állami gazdaságban, tangazdaságban, 1974-ben költöztünk a kerületbe a harmadik gyermekünk születése előtt. Hamar felkerestem a gyülekezetet, ismerősöket is találtam. Ahogy nőttek a gyerekeink, ők is bekapcsolódtak a koruknak megfelelő csoportokba. Én is egyre több alkalmon tudtam részt venni, később különféle szolgálatokat vállalni. 1987-ben megválasztottak presbiternek, később diakóniai felelős lettem. Akkoriban indultak a kórházi istentiszteletek, ahová hívogató csoportunk járt, és szerveződött a Fraknó utcai hajléktalan- és családsegítő központ.

– Ma már nehéz lenne elképzelni ezt a gyülekezetet a te hűséges jelenléted és szolgálatod nélkül. Sok éve végzed a gondnoki feladatot és több más területen is ott látjuk kezed – és szíved – munkáját. Mi jelentette, jelenti a szolgálatban a legtöbb örömet és a legnagyobb kihívást?

– 59 éves koromban váratlanul nyugdíjaztak. Akkor már több éve nem volt gondnoka a gyülekezetnek. Rövid gondolkozás után felvetettem a lelkészeimnek, mit szólnának, ha a hamarosan következő választáson jelöltetném magam gondnoknak, alkalmas lennék-e rá. Nagyon örültek neki. A választás napján az Útmutatóban Mózes elhívásának az igéje volt, amit rögtön beírtam a nagy fekete füzetembe, amit jegyzetelésre használok (2Móz, 3,11-12a): „Ki vagyok én, hogy a fáraóhoz menjek, és kihozzam Izráel fiait Egyiptomból? (Hogy jelentkezzem, jelöljenek, megválasszanak a gondnoki tisztségre?) De Isten azt mondta, bizony, én veled leszek.” Ez nagy megnyugvást adott. Nagy szeretettel kezdtem el a munkát, igyekeztem a gondokat észrevenni, segíteni a megoldásokban. Örömet jelent a folyamatos jó együttműködés a lelkészekkel, munkatársakkal, a sikeresen megoldott feladatok, a segítés bármilyen területen. Kihívást jelent az, ha nem vagyok elég türelmes, akkor szólok, amikor nem kellene. Vagy ha valamit nem tudok elvégezni külső vagy belső okok miatt, nem értek hozzá, pedig szükséges volna.

– Mit kívánsz magadnak és a gyülekezetnek a következő évtizedre?

– Akik közelebbről ismernek, tudják, hogy erre egy szóval is tudok válaszolni: békességet. Békességet a gyülekezet tagjai között, a csoportok között, a híveknek a lelkészekkel, a lelkészeknek egymással, mindannyiunknak Istennel. Ez mindent megold. Családjainknak pedig csak annyit kívánok, hogy Józsuéval együtt elmondhassuk: Én és az én házam népe az Urat szolgáljuk.

– Köszönjük szépen a beszélgetést!

BERNHARDT DÓRA

„A te igéd igazság”

Budapest – Szép élménynek lehetett részese, aki szerda este ellátogatott a kelenföldi evangélikus templomba, a Botta István lelkészről szóló könyv bemutatójára. A kezdés előtt szinte már lehetetlen volt helyet találni; a tanácsterem falépcsőin is ültünk.

Gáncs Tamás igazgató-lelkész a kezdőima és néhány köszöntő gondolat után átadta a szót a kelenföldi evangélikus gyülekezet felügyelőjének, Szepesfalvy Ákosnak, aki megköszönte a munkát és a segítséget mindazoknak, akik nélkül a kötet nem jelenhetett volna meg. Ezután Fabiny Tamás püspök összegezte Botta István életének nehéz és sokszor szorongató életét a háború alatt és az azt követő, 1956 utáni időszakban, kitérve arra is, hogy Botta lelkészi és tudományos munkáját mindig a személyes hit és a filológai pontosság határozta meg.

Ezután Papp Dóra olvasott föl részleteket Botta István befejezetlen regényéből, majd Pál Diana és Czenke Csaba zongora–hegedű duóját követően Thurnay Béla szerkesztő mutatta be a csaknem ötszáz oldalas kötetet, melyben Botta István életrajza, munkájának bemutatása mellett írásai, regénytöredékének részletei, s a róla való emlékezések és gondolatok is helyet kaptak.

Megemlékezett a lelkészről, a tanárról és a tudósról Nagy Gábor is, aki sokat foglalkozott Botta életével és munkásságával, s kiemelte azt a – saját korában sokszor kockázatos – elhiva-

tottságot, amelyet Botta mindvégig magáénak érzett, vallott és amely szerint cselekedett.

Ezután Thurnay Béla ismét átvette a szót, s hangsúlyozta: Botta mindezek mellett a remény lelkipásztoraként ismerhető meg a könyvből, a szerkesztő szavait pedig H. Hubert Gabriella egészítette ki, aki Botta tudományos munkájáról beszélt: a lelkészről, aki Klaniczay Tiborral dolgozhatott az MTA Irodalomtudományi Intézetében, aki Huszár Gálról írt monográfiát, s aki a tudomány és a hit egységében tartotta magát és embertársait még a legnehezebb időkben is.

Gáncs Tamás záró szavaival és imával fejeződött be az adventi alkalom: „Isten áldása kísérje adventi utunkat."

(A te igéd igazság. Botta István lelkész szolgáló élete és munkássága; Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség, 2016; szerk. Thurnay Béla és Thurnayné Schulek Vilma; 477 pp.)

Szöveg és fotó: Korompay Eszter

A cikk az *evangelikus.hu*-n jelent meg.

Szolgálni, ahogy lehet

Ajtony Ilma az 1952-es Budapestre költözése óta a gyülekezetünk szerényen háttérbe húzódó tagja volt. Az utóbbi évtizedekben a reggel 8-as istentiszteleti közösségünkbe járt. Hamvait most januárban helyeztük el gyülekezetünk urnatemetőjében.

1927-ben született. Győri kislányként hittan tanárnak készült, hogy iskolákban magyarázhassa az evangéliumot. Győrben, Kőszegen és Sopronban egyaránt kiemelkedő tanuló volt. Időrendben német, latin, francia, olasz, görög és héber nyelvet tanult. 1948-ban beköszöntött az egyházi „ahogy lehet" korszak; a *de jure* megengedett hittanoktatást *de facto* fölszámolták. A soproni négy félév és a teológiai szigorlatok teljesítése után tanulmányai okafogyottá váltak. Ekkor feleségül ment Prőhle Károly bánfalvi lelkészhez. Úgy szolgálta az evangélium terjesztését, ahogy lehetett; parókus lelkész, majd teológiai tanár és biblia fordító feleségeként. Continental 340-es írógépen írta le egyházunk sok kiadványának kéziratát: Kis- és Nagy Káté, Agenda, teológus jegyzetek, Lukács kommentár, az Újszövetség ma használt Prőhle-féle új fordítása, Luther négy hitvallása, sok Lelkipásztor és Teológiai Szemle szám.

Háztartásbeliként szolgálta, hogy férje és három gyermeke számára a családi otthon az elmélyült értelmiségi munka békés tere legyen. Önzetlen édesanyai helytállására támaszkodva gyermekei olyan kiemelkedő eredményeket értek el, hogy a lelkészgyerekek általános üldöztetése ellenére mindhárman felvételt kaptak a legjobb gimnáziumi tagozatokra és egyetemi szakokra. Férjét így nem tudták a gyermekek sorsával zsarolni, elvtelenségekre rávenni.

Helytállásának magas lelki ára volt: a későbbiekben még párizsi Sorbonne diplomássá is váló értelmiségi nőként evilági elismerés nélkül élte le az egész életét. Elszenvedte, hogy a férjét is elkerülték a nagy nyilvános elismerések, majd megemlékezések. Ezért mindhalálig hálásan gondolt azokra, akik fölülemelkedve az aktuálpolitikai érdekeken, legalább egy szűkszavú emléktáblát avattak a szolgálati teológia professzorának.

Nyugdíjat eredményező munkaviszonya sosem volt. Racionális emberi értelmet meghaladóan szolgált, ahogy hite szerint lehetett.

Prőhle Péter

Farsangi híradás

Nagy örömmel készültünk a farsangra, amire Márti néni hívott el minket. Kicsit izgultunk, hogy milyen lesz, mert nem ismertünk senkit a gyerekek közül.

Nagyon jól éreztük magunkat, és a jelmezversenyt mi nyertük meg, a tevés jelmezünkkel! Finomak voltak az enni és innivalók, a játékokat nem ismertük, így nem is nagyon tetszettek nekünk. Megismertük Annát, aki az Ádám Jenő iskolából jött. Indián jelmezt viselt, mert szerepelt a Mú Színházban a Pán Péterben. Megismertük Elzát, aki nagyon vicces volt és meglepetésünkre találkoztunk Szilvi egyik barátnőjével, aki cserkész. Nagyon jó volt, és főleg a vége tetszett, amikor már mindenki azt játszott, amit akart.

Erdei Szabó Flóra, Wittinger Szilvia
(Bárdos Lajos Általános Iskola)

Luther, Kálvin és a világi hatalom

Az 2017-es év első szeretetvendégségén, március 4-én dr. Birkás Antal politológus, pedagógus, evangélikus teológus tartott előadást „Protestáns politikai filozófia: a zsarnoköléstől az önkormányzatiságig" címmel.

Az alkalmat Gáncs Tamás rövid áhítata vezette be, majd bemutatta az előadót, akivel Debrecenben, az egyetemi ifjúságban ismerkedett meg. Birkás Antal a debreceni egyetemen oktatóként töltött éveket követően szerzett doktori fokozatot „Luther és Kálvin jogfilozófiai és politikai filozófiai nézetei" című értekezésével, majd az Emberi Erőforrások Minisztériumának munkatársa lett, ahol jelenleg a Reformációs Emlékbizottság munkájában vesz részt.

Előadásában négy fő témát érintett. Először Luther és Kálvin nézeteit ismertette a világi felsőbbséggel szemben tanúsítandó keresztyéni magatartásról, majd ezt a kérdéskört kiszélesítve szólt a két reformátornak a kormányformákkal kapcsolatos, illetve a zsarnoki, elnyomó hatalmakkal való szembenállás lehetőségeiről és módozatairól leírt elképzeléseiről. Ezt követően vázlatosan ismertette a két reformátor hivatásetikai és társadalompolitikai nézeteit, illetve a gazdasággal kapcsolatos alapvető álláspontjukat.

Az előadás zárásaként statisztikai adatokra hivatkozva szólt az egyes vallásfelekezetekhez tartozás, illetve az oktatásban eltöltött idő összefüggéseiről – különös tekintettel a protestánsok természettudományos képzésekben való, számaránytól felüli részvételére.

Az előadás számos gondolati elágazási pontot adott a hallgatóságnak, mint az a kérdések és hozzászólások alkalmával ki is derült. A hozzászólásokban szó esett Cromwell, Bocskai és Bethlen történelmi szerepéről és megítéléséről éppúgy, mint a Max Weber által megkülönböztetett erény- és felelősségetikáról. Az alkalmat kötetlen beszélgetés zárta – fehér asztal mellett.

Szontagh Pál Iván

Erő a kísértésben

A Szent Margit Gimnázium református és evangélikus gyülekezetekhez tartozó diákjai 2017.03.09-én ismételten lelki napot tartottak a Kelenföldi Református Egyházközség altemplomában. Az alkalom rövid istentisztelettel kezdődött, majd megismerkedtünk meghívott vendégeinkkel: Józsa Péterrel, Babar Mártonnal és Bajcsi Norberttel, akik a Ráckeresztúri Drogrehabilitációs Központból érkeztek. Érintettként, mint függőségben élő fiatalok beszéltek nekünk tapasztalataikról, nehéz harcaikról, amikből remélik, hogy győztesként kerülnek ki. Előadásukból megismerhettük, hogy milyen hatást gyakorol a drog- és alkoholfüggőség az ember életére és környezetére. Beszámolóikat végig feszült figyelemmel hallgattuk. Elmondták, hogy a sok borzalmas év, többszöri gyógyulási kísérlet, tönkrement kapcsolatok és kilátástalanság után eljött az a pont az életükben, amikor dönteniük kellett, hogy hagyják az egész jövőjüket köddé válni, vagy elfogadják a feléjük nyújtott segítő kezet, összeszedik minden erejüket és változtatnak addigi életükön. Bizonyságtételükben többször elhangzott, hogy hogyan találtak rá Jézus Krisztusra, aki azóta is erőt ad nekik küzdelmükben. Egy rövid szünet után azután lehetőségünk nyílt arra, hogy kérdéseket tegyünk fel a hallottakkal kapcsolatban.

– Mennyi idősen kezdtetek el rendszeresen alkoholt fogyasztani?

– Mi volt a kiváltó oka annak, hogy elkezdtétek szedni ezeket a tudatmódosító szereket?

Ilyen és ezekhez hasonló kérdések hangzottak el. A válaszaikból megtudhattuk, hogy milyen könnyen kicsúszhat az ember lába alól a talaj, és hogy ezzel szemben milyen nehéz visszakapaszkodni a normális hétköznapi életbe.

Nekünk, egyházi gimnáziumba járó diákoknak megdöbbentő volt szembesülni azzal, hogy milyen sorsok vannak, és hogy milyen következményekkel jár az, ha valaki enged a kísértésnek. Úgy gondolom, ez kellő tanulság volt mindannyiunk számára, hogy a saját személyes életünkben ne kövessük el ugyanezeket a hibákat.

Papp Eszter Hanga

Ökumenikus világimanap

Budapest – Március első péntek délelőttjén a XI. kerület több felekezetéből – római katolikus, református, baptista, evangélikus – jött hívekkel együtt ünnepeltük meg az idei ökumenikus világimanapot. Ebben az évben a Fülöp-szigetek keresztyén közössége adta a liturgiát és a témát, amely a következő volt: „Igazságtalanul bánok én veled?”

Blázy Árpádné lelkésznő köszöntötte az ökumenikus gyülekezetet, majd a kezdőének után a bevezetőben **Gáncs Tamás** lelkész személyes beszámolóját, ismertetőjét hallgattuk meg a Fülöp-szigetekről és az ott lakókról. Mivel tavaly ősszel járt ott egy konferencián, nagyon hitelesen és életszerűen tudott tájékoztatni bennünket a valóságról. Majd néhány asszony szólt a gyülekezetünkből a Fülöp-szigeteki nők nevében a helyzetükről és problémáikról, amiért aztán tudtunk együtt imádkozni.

Az igehirdetés szolgálatát **Kulcsár Tibor** baptista lelkipásztor tartotta Máté 20, 1-16 ige alapján. A szőlőmunkások példázatából kiindulva Isten irgalmasságáról hallottunk, és az Ő igazságáról, ami nem azonos a mi igazságérzetünkkel és joggyakorlatunkkal. Végül azt helyezte a szívünkre, hogy Jézus az út, az igazság és az élet. Az örök élet! Amit elszalaszthatunk, ha idejében nem keressük Vele a közösséget.

Az alkalmunkat sok ének tette még élénkebbé és egy kis szeretetvendégség, agapé után búcsúztunk el egymástól.

Szöveg: Missura Tiborné, fotó: Juhászné Imre Mária.

A cikk az *evangelikus.hu*-n jelent meg.

Zenés ökumenikus böjti sorozat
a kelenföldi evangélikus templomban
(1114 Budapest, Bocskai út 10.)

ÁRULÁSOK

MÁRCIUS 22. 18 óra
Júdás árulása (Lk 22, 1-6)

„Ó, ember, sirasd nagy bűnödet”
Szabó Balázs (orgona)

igehirdető: Várady Endre, baptista lelkipásztor, főiskolai docens

—

MÁRCIUS 29. 18 óra
Péter árulása (Lk 22, 54-62)

A. Vivaldi: Stabat mater
Székács Barbara (ének), Pröhle Katalin,
Szűcs Kinga (hegedű), Bogáti László (mélyhegedű),
Jánosházi Péter (cselló), Pál Diana (continuo)

igehirdető: Pataky Albert egyházelnök, Magyar Pünkösdi Egyház

—

ÁPRILIS 5. 18 óra
Pilátus árulása (Lk 23, 1-5)

J. Haydn: A Megváltó hét szava a keresztfán
Szűcs Ilona, Vörös Györgyi (hegedű),
Bogáti László (mélyhegedű), Várhegyi Lajos (cselló)

igehirdető: D. Szebik Imre, ny. evangélikus püspök

—

ÁPRILIS 12. 18 óra
Barabbás árulása (Lk 23, 13-25)

„A fényem, Jézus, te vagy”
Istentisztelet taizéi énekekkel
Magdala Kórus (karnagy: Simon Barbara)

igehirdető: Kató-Bellavics Ágota, római katolikus katekéta

Művészeti vezető: Pál Diana
A sorozat házigazdája: Gáncs Tamás igazgató lelkész

www.kelenfold.lutheran.hu facebook: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet

BUDAPEST-KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG 1924

Lukács-passió a kelenföldi evangélikus templomban

(1114 Budapest, Magyari István u. 1–3.)

Nagypénteken, **2017. április 14-én 18 órakor**
gyülekezetünk ének- és zenekara előadja
a J. S. Bach kéziratai között fennmaradt, ismeretlen szerzőségű
Lukács-passiót (BWV 246)

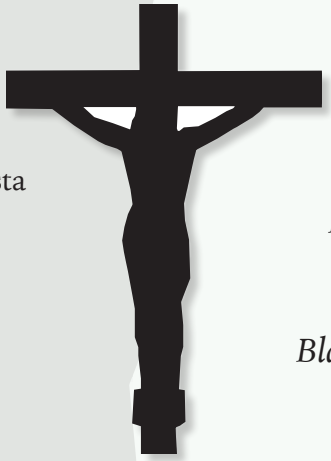

Közreműködnek:

Kéringer László – evangélista
Czinege Ádám – Jézus
Vághelyi Gábor – Pilátus

Continuo:
Konta Noémi,
Németh Sándor,
Szontagh Márton

Vezényel:
Bence Gábor

Igét hirdet:
Blázy Árpádné
másodlelkész

A belépés díjtalan

Adományaikat a gyülekezet zenei életének támogatására köszönettel fogadjuk

BUDAPEST-KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG 1924

http://kelenfold.lutheran.hu

www.facebook.com/kelenfoldi.evangelikusgyulekezet

A gyülekezet zenei együtteseit a XI. kerület Újbuda Önkormányzatának Kulturális Bizottsága támogatja

Luther iratok tanulmányozása

Luther lesen (Luther-olvasás) címmel január végén Hamburg-Seevetalban került megrendezésre a Luther Márton Szövetség (Martin Luther Bund) idei teológiai ülése. A tizenkét ország mintegy negyven képviselője többek között három ritkán idézett Luther-irattal foglalkozott. A kiscsoportok vezetői: dr. Gerhard Müller, dr. Walter Sparn és teológiánk részéről dr. Csepregi Zoltán és kedves felesége nagy odaadással és szakértelemmel moderálták a szeminárium jellegű beszélgetéseket.

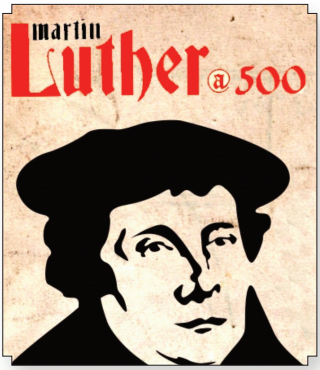

Az első irat, *Elmenekülhet-e az ember a halál elől* (1527) apropóját az 1525-ben Boroszlóban kitört pestisjárvány adta. Johann Hess, Luther egykori diákja azzal a kérdéssel fordult hozzá, hogy vajon a lelkészek pestis idején elhagyhatják-e szolgálati helyüket? Válaszában többek között ezt írta Luther: *„Ha maga Isten hozza ránk a bajt, akkor elővigyázatosságunk sem fog segíteni rajtunk. Ki-ki fogadja el: ha kötelezettsége van, s a halálos veszedelem idején a lakóhelyén kell maradnia, hogy felebarátját szolgálja, és bízza magát Istenre, ezt mondván: 'Uram, kezedben vagyok, te rendeltél ide engem, legyen meg a te akaratod…'"*

A második irat 1530-ban íródott, melynek címe *Nyílt levél a fordításról*. Ebből nemcsak Luther bibliafordítási alapelveit ismerhetjük meg, hanem a Szentírás megértéséhez is közelebb kerülhetünk. Ellenfelei többek között azt kifogásolták, hogy Róm 3,28-at nem szó szerint, hanem a *solum* szóval kiegészítve fordította. Mire ő: *„…elmagyarázom, mi okból találom kívánatosnak a **sola** szót…, jól tudom ugyanis, hogy a Rómabeliekhez írott levél harmadik fejezetében sem a latin, sem a görög szövegben a **solum** szó nem fordul elő, és semmi szükségem, hogy erről egy pápista kioktasson. E négy betű: **S-O-L-A**, melyekre e szamarak úgy bámulnak, mint borjú az új kapura, valóban nincs a szövegben. Azt azonban nem látják, hogy a mondat értelmének megfelel, s ha világos, mi több, igazi német nyelven akarunk fordítani, úgy ide kívánkozik. Mert nem görögül és nem latinul, hanem németül kívántam megszólalni akkor, amikor elhatároztam, hogy németül beszélek."*

És végül a harmadik iratban *Az imádság jámbor módjáról* értekezik Luther (1535) egy kedves barátjának, magya-

rázva a Miatyánk kéréseit, a Tízparancsolatot és a Hiszekegyet. Következzék most ebből is egy rövid idézet: *„Előfordul, hogy… elkedvetlenedem az imádkozástól, hiszen a test és az ördög minden útonmódon gátolja és akadályozza az imádkozást. Ilyenkor elővesszem zsoltároskönyvemet…, vagy ha ideje és órája van, megyek a templomba a hívek közé. Azután elkezdem magamban mondogatni a Tízparancsolatot, az Apostoli Hitvallást, s ha még telik az időmből, Krisztusnak, Pálnak néhány mondását vagy a zsoltárokat hangosan, úgy, ahogy a gyerekek szokták felmondani. Ezért jó, ha az ember reggel az első s este az utolsó dolgának is az imádkozást tartja."*

E találkozón felbuzdulva gyülekezeti bibliaiskolánkkal azt tervezzük, hogy a 95 tétellel való ismerkedésünk végeztével mi is Luther eme iratainak olvasásával és tüzetesebb tanulmányozásával folytatjuk majd összejöveteleinket.

Blázy Árpád

„Benyos menni Amerika"

avagy Detroit kelenföldi szemmel

Lassan egy éve annak, hogy családunk a biztonságos budapesti létet feladva (immár egyre rövidebbnek tűnő) két évre az Egyesült Államokba költözött.

Tavaly tavasszal jártunk kint először lakást keresni, illetve iskolát választani a gyerekeknek. Egyetlen duci gyereket nem láttunk a rengeteg iskolában, amit végigjártunk. Ez érdekes jelzés volt, és megerősített bennünket abban, hogy a rengeteg előítéletet, általánosítást, amivel sokszor Amerikára gondolunk jobb elfelejteni, és igyekezzünk minél nyitottabban figyelni az új környezetünkre.

A kisváros (Troy, 80.000 lakos, Detroit központjától kb. 30 km-re fekszik, Detroit vonzáskörzetéhez tartozik, ami egy kb. 80 km-es egybefüggő lakott vidék), ahol élünk, nagyon sokszínű. Hozzánk hasonlóan rengetegen érkeznek külföldről, és a külföld itt a világ bármely részét jelenti. Számomra érdekes, amikor a cégünkhöz állásinterjúra érkezővel beszélgetve végre kiderül, honnan származik: indiai, kínai, kenyai, mexikói vagy – kivételesen – michigani.

Körzetes iskolarendszer van itt is, ami a talán mindenki számára ismerős iskolabuszok alapján logikus is. A gyerekek szeretnek iskolába járni; az első pillanattól kezdve nagyon befogadó mind a gyerekek, mind a tanárok közössége. Én pedig örömmel látom, hogy gyermekeink is pont ennyire nyitottak és kedvesek az újonnan érkezőkkel. A nyelvet annyira már elsajátították, hogy követni tudják a tanulmányokat,

ebben nagy segítséget nyújt az iskolakörzet ELD (English Language Development) programja, ahol eleinte angolul tanultak, most már inkább a rendes tanórákon tanultak elsajátításában segítenek nekik.

Rengeteg felekezet van itt jelen, és a templomok parkolói minden vasárnap tele vannak. Mi a Lutheran Church of the Master gyülekezet (www.lutheranchurch.org) életébe kapcsolódtunk bele. Ez volt az első gyülekezet, ahova elmentünk, és a lelkipásztor személye, a gyülekezet befogadó viselkedése, és a gyerekeknek nagyon tetsző zenei környezet feleslegessé tette további gyülekezetek felkeresését. Ősszel hivatalosan is a gyülekezet tagjai lettünk: az egyik istentisztelet keretében az oltártérben kapott áldást a családunk, és ahogy a gyülekezet megfogadta, hogy felelősséggel tartozik értünk, mi is ugyanezt tettük a gyülekezet felé. Nekem sok gyakorlat tetszik az itteni gyülekezeti életből: rengeteg az adakozás különböző célokra, bár ez nem gyülekezet-specifikus; az iskolában, munkahelyen is mindig gyűjtenek valakiknek (élelmet szegény családoknak vagy éhezőknek más kontinensen, téli ruhát Detroit szegényeinek stb.); az adakozásra sokkal fogékonyabbak az itteniek.

Rengeteg kiegészítő programról gondoskodnak: a közös baseballmérkőzés látogatástól a teológiai előadásig széles a skála; volt vasárnapi istentisztelet, ahol nem a szószékről hangzott el az igehirdetés, hanem a lelkész által írt szórakoztató, ugyanakkor tanulságos színdarabot adták elő gyülekezeti tagok és a lelkész; máskor a gyülekezet ifjúsága adott elő rövid jeleneteket. Amúgy sincs hagyományos értelemben vett szószék. A lelkész ugyan az oltártérből prédikál, de nagyon közvetlen hangon, gyakran név szerint megszólít egyeseket, máskor pedig – amikor nekünk költőinek tűnő kérdést tesz fel – többen válaszolnak, akár viccelődnek. Az istentisztelet elején a lelkész összegyűjti a jelentkező gyülekezeti tagoktól, hogy az előre megírt imádságon túl kikért fogunk imádkozni a nagy könyörgő imádságban. A gyülekezet következő évi költségvetésének előkészítéséhez mindenki nyilatkozik, hogy mennyit tervez adakozni a következő évben (ez összefügg az egész társadalomra jellemző koncepcióval: ki-ki maga felelős az önmagáról való gondoskodásért). Viszonylag kicsi a gyülekezet, nagyjából 200 család, mégis sok rendszeres csoport működik benne, illetve az egyházi év különböző szakaszaiban további alkalmakat tartanak: most, böjti időben, szerdánként leves-evő kör van, természetesen mindig lelki tartalommal összekötve.

Szabadidőnkhöz és erőforrásainkhoz mérten igyekszünk nemcsak a mindennapokat megtapasztalni, hanem megismerkedni eme hatalmas ország szépségeivel, érdekességeivel.

A kirándulásokról hosszan írunk a benyosmenniamerika.blogspot.hu-n.

Benyó Imre és György Zsuzsanna

HAJNALI GONDOLATOK a DUNA TV-BEN

Lelkészeink az alábbi időpontokban tartanak áhítatot
a DUNA TV *Hajnali gondolatok* című műsorában:

április 7.: Gáncs Tamás
április 15.: Gombkötő Beáta
április 26.: Blázy Árpád
május 2.: Blázy Árpád
május 8.: Blázy Árpádné
május 18.: Blázy Árpádné

(A műsorok 5.45 órakor kezdődnek)

Reformáció anno

Tavaszi gyülekezeti hétvége
Balatonszárszó, 2017. április 21–23.

Péntek

16.00–18.00 Érkezés, szobák elfoglalása
18.00 Vacsora
19.00 A hétvége megnyitása
- Nyitóáhítat – *Gáncs Tamás*
- Köszöntés, a hétvége programja – *Szepesfalvy Ákos*

19.30 Mindenki itt áll/ül, és másképp nem tehet?
Az Oscar-díjas *Mindenki* című film margójára – egy film, sok kérdés – *Bedecs Réka, Gáncs Tamás*

20.30 A sütiverseny eredményhirdetése, kóstoló, receptcsere
A zsűri: *Blázy Árpádné, Harmati Béláné, Portik Ágnes, Prőhle Henrik* (elnök)

Szombat

08.00–9.00 Reggeli (svédasztalos)
9.15 Áhítat – *Blázy Árpádné*
9.30 Találkozások egy ejtőernyő alatt – *Gombkötő Beáta* ismerkedő játéka
10.10–10.20 Kávészünet
10.20 Reformáció anno 1. – A reformáció szellemisége – *Blázy Árpád*
11.00 Reformáció anno 2. – „Felügyelők-kamarakórus"– *Ittzés András, Kotsis Domokos, Szepesfalvy Ákos, Papp Kinga Marjatta*
11.20 Reformáció anno 3. – Hétköznapi élet 1517 – *Blázy Árpádné*
12.00 Ebéd
13.00–18.00 Alternatív programok – Sportolás, pihenés, séta stb.
15.00 Uzsonna helyben: a Balaton-parti teraszon sütött kürtőskalács
18.00 Reformáció anno 4. – „Gyakorlati gasztronómia" (korabeli vacsora)
19.00 Reformáció anno 5. – két „M" két részben
Művészettörténet 1517 – *Harmati Béla László*
Muzsika 1517 – *Bence Gábor*
20.00 Áhítat, esti ima, esti ének – *Gombkötő Beáta*
21.00 Borkóstoló – a Podmaniczky pince borai (fakultatív) – *Mády Katalin*
A borkóstoló ára **2000 forint**, amiben benne van a 6-8 féle bor kóstolása mellett az alma és a sajt is. Az összeget Mády Katalinnak kell odaadni szombat délig.

Vasárnap

08.00 Reggeli (svédasztalos)
10.00 Reformáció MOST
Istentisztelet a siófoki evangélikus templomban *Blázy Árpád* és *Lampért Gábor* szolgálatával
12.00 Ebéd

Pálóczi Horváth Ádám: Virágvasárnap

A nagy Király jön, hozsánna, hozsánna!
Zeng a kiáltás előtte, utána;
Zöld ágakat szeldelnek útjára,
Békességet hoz népe javára.
Áldott, aki jött az Úrnak nevébe',
Általa léptünk az Isten kedvébe;
Békesség ott fenn a mennyországban,
Áldott az Isten a magasságban!

Ó, lelki ország, Istennek országa,
Mily édes ebben Jézus királysága!
Szelíd, szegény ez és alázatos,
De nagyhatalmú és csodálatos.

Igaz ez és a bűntől szabadító,
Poklot és halált egyaránt hódító.
Vasvesszővel bírja ellenségét,
De szelíden őrzi örökségét.

Ó, áldott Jézus, ki bírsz a világgal,
Jöjj mihozzánk is alázatossággal,
Tégy tulajdon népeddé bennünket,
Vezéreld jóra egész életünket!

Áldott Királyunk, lelkünk nagy Királya,
Jöttödet néped ma is várva várja.
Jöjj hát hozzánk is nagy hatalommal,
Terjeszd országod diadalommal!

A nagy Király jön, hozsánna, hozsánna!
Zengjük, kiáltsuk előtte, utána;
Hintsük be útját mi is zöld ággal,
És ünnepeljünk szent buzgósággal!

Dicsőség legyen az Isten Fiának,
Áldás, békesség az égi királynak,
Hogy vele mi is, kiket megváltott,
Bírhassuk egykor a mennyországot!

Lackfi János: Pál apostol legendája

Ruhám alatt a bronzkereszt
zölden bőrömre oxidált
hideg éjszaka
mellemre fagyott
forró nappal
mellemre égett
nem alkuvása

„Isten megengedi, hogy a kereszten kiszorítsák a világból, erőtlen és gyönge lesz a világban, és éppen így és csakis így van velünk és segít meg bennünket. A Máté 8, 17 nyilvánvalóan megmondja, hogy nem mindenhatóságánál fogva segít rajtunk Krisztus, hanem gyöngeségénél, szenvedésénél fogva!

Itt van a döntő eltérés minden vallástól. A vallás szerint az szabadíthat meg bennünket nyomorúságunkból, ha Isten hatalma megmutatkozik a világban – Isten: *deus ex machina*. A Biblia viszont Isten erőtlenségére és szenvedésére mutat – csak a szenvedő Isten segíthet rajtunk."

Dietrich Bonhoeffer

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívjuk és várjuk kedves szüleinket, keresztszüleinket, rokonainkat, a presbitereket és gyülekezetünk tagjait a konfirmációnkra.

Május 20-án, szombaton 17 órakor a tanácsteremben számot adunk mindarról, amit eddig tanultunk. Vasárnap, 21-én pedig a 10.30-kor kezdődő konfirmációi istentiszteleten először járulunk az Úr szent vacsorájához, belépve gyülekezetünk felnőtt tagjainak sorába. A beszámolóra alapvetően a Konfirmációi káté anyagából készülünk fel, valamint felelevenítük bibliai történeteket is, melyeket hittanórán, gyermekbibliakörön tanultunk. Februárban ifis-konfis hétvégén vettünk részt Fóton három másik gyülekezet ifiseivel és konfirmadusaival. Kérjük a gyülekezet imádságos szeretetét, hogy lélekben megerősödve tudjunk készülni életünk eme jelentős eseményére.

Bölönyi Ádám, Joób Ambrus, Szabó Botond, Szepesfalvy Luca és Vécsey Réka

Ajánló

Az irodalom visszavág!

Nahát! Komolyan félreértettem eddig az Isteni színjáték leghíresebb sorát? És Dömdödömöt meg Pál apostolt tényleg Ottlik Géza kapcsolja össze? Cseh Tamás pedig az ókeresztény számszimbolika nyelvén is énekelt?

Nényei Pál tavaly megjelent könyve, *Az irodalom visszavág - a paradicsomkerttől a pokol kapujáig* igazán „hírlevélbe illő" mű. A négykötetesre tervezett irodalomtörténet második része ugyanis a Bibliáról és a középkori vallásos irodalomról szól. Azok az elemek, melyeket az előző, az antik világról szóló kötetben megszerettünk, szerencsére visszatérnek: a laza, közérthető stílus és az emögött meghúzódó bőséges tudás. Amivel a könyv azt is remekül bizonyítja, hogy a fiatalok által is könnyen emészthető nyelvezet és a szakmaiság, a magvas gondolatok nem zárják ki egymást. A szerző nagyon komoly kérdéseket boncolgat: szóba kerül vallás és tudomány kapcsolata, a házasság, a szegénység és a gazdagság, és persze sok jézusi példázat is. De ugyanilyen hangsúlyos a nyelv problémaköre is. Sikerülhet-e szavakon keresztül megismernünk Istent? Na és ha azok Isten szavai? Igen, a széles közönségnek írt könyv a hívő olvasó számára talán még mélyebb rétegeket tartogat.

És bár elsősorban valóban a kamaszokat szólítja meg az író, azt hiszem, a könyv mindenkinek szórakoztató és tartalmas kikapcsolódás lehet, aki kicsit felfrissítené a középiskolai irodalom órák emlékeit. Vagy csak szeretné újra átélni Jézus tanításainak erejét.

Ittzés Ambrus

Nényei Pál:
Az irodalom visszavág - a paradicsomkerttől a pokol kapujáig
Tilos az Á könyvek, 2016

Hírek, események

• **Új munkatársakat** köszönthetünk a gyermek bibliakörben, Harmati Eszter és Rákóczy Kiss Luca személyében. Isten áldása kísérje szolgálatukat.

• Január 13-án a Középkörön vendégünk volt **Urr Ipoly plébános**, aki *Az Ágostai hitvallás a római katolikus dogmatika tükrében* címmel tartott bevezető

előadást, melyet nagyon izgalmas beszélgetés követett.

• Január harmadik vasárnapján, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának székházában tartott **ökumenikus találkozón,** az istentiszteletet követően lelkészünk, Blázy Árpád *A reformáció lelkisége* címmel tartott előadást.

• *„…Krisztus szeretete szorongat minket…”* (2Kor 5,14–20) címmel került megrendezésre az idei **ökumenikus imahét**. Igehirdetéssel szolgáltak: Makláry Ákos (görögkatolikus parókus, nálunk), Kulcsár Tibor (baptista lelkipásztor, külső-kelenföldi református templom), Molnár Sándor (ref. lelkipásztor, Szt. Gellért plébániatemplom), Blázy Árpád (ev. lelkész, baptista imaház) és Dalmai Patrik (rk. teológia hallgató, őrmezői református imaház). Emellett új kezdeményezésként, pénteken délelőtt a Himfy utcában ökumenikus nyugdíjas találkozóra került sor a római katolikus testvéreknél.

• *Luther lesen* (Luther olvasás) címmel január 22–25. között Hamburg-Seevetalban került megrendezésre a Luther Márton Szövetség (**Martin Luther Bund**) idei teológiai ülése (l. beszámolót).

• Február 3-án **lakásifit** tartottunk a „hit és bizonyíthatóság” témakörében.

• Február 7-én a **presbitérium testületének kihelyezett gyűlése** az Evangélikus Országos Múzeumban volt, ahol a gyűlést megelőzően dr. Harmati Béla László múzeumigazgató, másodfelügyelőnk tartott tárlatvezetést a presbitérium közösségének.

• Február 10-én gyülekezeti tagokkal megtekintettük az **Uránia Nemzeti Filmszínház reformációi rendezvénysorozata** részeként vetített Dietrich Bonhoefferről készült filmet, és többen részt vettek a vetítést követő beszélgetésen is.

• Február 10-én **farsangot** szerveztünk gyülekezetünk gyermekeinek.

• A kisifisek és konfirmandusaink február második hétvégéjén regionális **ifjúsági konferencián** vettek részt Fóton. A jól sikerült alkalmat *Csapatépítés Jézussal* címmel tartottuk, amelyen négy gyülekezetből mintegy 40 fiatal volt jelen.

• Március 5-én tartottuk áldozati vasárnapunkat. Hálát adunk gyülekezeti tagjaink gondoskodó szeretetéért, amelynek köszönhetően mintegy kétmillió forint adomány érkezett.

• Március 9-én **lelki napot** tartottunk a Szent Margit Gimnázium protestáns tanulóinak, ahol értékes elő-

adásokat és személyes bizonyságtételeket hallhattunk a Ráckeresztúri Drogrehabilitációs Központ munkatársaitól és három, a gyógyulás útján elindult fiataltól.

• Március 12-én, a 10.30-kor kezdődő istentiszteleten **Ittzés János nyugalmazott püspök** szolgált igehirdetéssel, és megkeresztelte unokáját, Kornélt.

• A március 15-i nemzeti ünnep alkalmából a Magyar Érdemrend középkeresztje polgári tagozata kitüntetésben részesült gyülekezetünk tagja, **Rókusfalvy Pál**, a pszichológiai tudomány doktora, nyugalmazott egyetemi tanár. Szívből gratulálunk, és Isten áldását kívánjuk az ő és családja életére!

• **Filmklub**! A fiatal felnőttek (FIFA) tavaszi alkalmain három Bergman film kerül vetítésre és megbeszélésre (Persona, Rítus és Jelenetek egy házasságból).

• Március 19-én **szupplikáció** volt gyülekezetünkben, melyen egyházfink, Vincze Délia ötödéves teológa szolgált igehirdetéssel.

• Április 5-én gyülekezetünk a házigazdája a Budai Evangélikus Egyházmegye lelkészi munkaközössége (**LMK**) gyűlésének a tanácsteremben.

• Április 7-én délután 4 órától **húsvéti kézműves foglalkozást** tartunk a gyülekezeti teremben.

• Április 9-én a **virágvasárnapi bevonulásra** délelőtt fél 11-re várjuk gyülekezetünk gyermekeit (és szüleiket természetesen), akik egy énekkel szolgálnak istentiszteletünkön.

• Húsvét ünnepén a 10.30-as istentisztelettel párhuzamosan **gyermek istentiszteletet** is tartunk gyülekezeti termünkben. Érkezés és gyülekezés a templomban!

Gyülekezetünk az anyakönyvek tükrében – 2016

A keresztség szentségében részesültek

Hlomovs Emma Hope, Molnár Vince Levente, Font Emma, Ihász Jázmin, Bagi Julianna, Patrick Buania Djungu-Sungu, Ürögi Léna, Lelkes Máté, Komáromi Péter, Bence Ábel, László-Pitzer Laura Anna, László-Pitzer Aurél Mihály, Udvarvölgyi Noel, Tani Tamara, Szenti Dániel, Szántó Bence, Nyéki Dániel Bálint, Pataki Dávid, Halmos Gergő, Hajdú Bianka Brigitta, Molnár Bonifác Gábor, Molnár Flórián László, Molnár Boldizsár István, Deák Bálint

András, Czipó Ervin, Vucsics Péter, Gyenes Milos, von Bölcsházy Attila Balázs, von Bölcsházy Szilvia Emese, Ódor Márta Fanni, Komáromi Szofia Léna, Renkecz Orsolya, Gáncs Mira Gréta, Balogh-Ráth Nimród, Takács Ábel, Boros Teodóra Veronika, Gyeskó Miléna, Balogh Enikő, Komjáthy Lóránt, Benkó Alíz.

Adja a Teremtő Isten, hogy az ítélet napján e nevek felolvastassanak az Élet Könyvéből!

Konfirmációban részesültek

Komáromi Péter, Berentei Ágnes Judit, Csorba Lenke Márta, Fejér Ágoston, Harmati Bence, Ittzés Miklós, Lakosa Áron, Rákóczy-Kiss Luca, Sebő Áron Zsombor, Sebő Zalán Csongor, Szontagh Ábel, Tóth András, Deák Bálint András, Papp Lajos.

Isten tartsa és őrizze meg a gyülekezet előtt fogadalmat tett testvéreinket!

Házasságot kötöttek

Babics Péter és Orosz Anna, Havasmezői Gergely Ferenc és Sala Réka, Fehér Máté és Madarász-Losonczy Júlia Piroska, Bolla Barnabás és Szolnoky Hanna, Széll János és Pataky Rozália, Németh Tamás és Balogh Enikő, Joó Ferenc és Nagy Viktória Éva, Lancsár Roland Ferenc és Tarcsai Andrea, Nagy Máté István és Szabó Adrienn, Tokai István és Róth Mónika, Szenczy Dániel és Kachelmann Sára Eszter, Bagyinszki Tamás Bence és Dénes Andrea Gabriella, Gangel Adorján és Ludvig Dóra, José Pablo Redondo Munoz és Nagy Rita Katalin, Mika Vaittinen és Tiina Mäkinen, Schmidt András Márton és Angyal Eszter, Ihász Gábor és Csurka Tímea.

A Mindenható Isten áldja meg szeretettel és hűséggel a házastársakat!

Halottaink

Dr. Szalontai Sándor (†89), Péntek Lászlóné sz. Remport Ida (†86), dr. Nagy Emil (†86), Nemes Jánosné sz. Bátai Julianna (†84), dr. Erdődy Tiborné sz. Székessy Judit (†89), Frittmann László (†87), Eke Éva (†68), dr. Balázs Sándor (†90), Roska János (†91), Gárdonyi Györgyné sz. Kendi Mária (†91), Orbán Gyuláné sz. Molnár Mária (†83), Imre Györgyné sz. Kopsa Irma (†89), Kamondi Zoltán (†56), Borhi Rezső (†84), dr. Kiss Ernő (†66), dr. Lugosi Györgyné sz. Dobos Etelka (†97), Szeredi Miklós (†86), Fischer Jánosné sz.

Kubesch Edit Irma (†83), Aigner Lászlóné sz. Fehér Éva (†90), Beszprémy Józsefné sz. Bogdán Margit (†94), Bak Lajosné sz. Hábermájer Julianna (†93), Clement Andor Jenő (†73), Németh Vilmosné sz. Morvay Jolán (†92), dr. Medgyesy Ferencné sz. Böhm Eleonóra (†86), dr. Merényi Miklós (†92), Csere Istvánné sz. Rudnoki Ilona (†89), dr. Molnár István (†72), Nótás Györgyné sz. Kuti Lívia Erzsébet (†86), Kis Istvánné sz. Vajda Mária (†84), dr. Haitsch Gyuláné sz. Urbán Gabriella (†86), Földi Ferencné sz. Györffy Julianna Csilla (†69), Göllner Gáborné sz. Szatmári Ilona (†77), Csonka Gáborné sz. Zatykó Mária (†89), Szabó Károly (†80), dr. Soós Istvánné sz. Zwiefel Georgina (†85), Pintér Lászlóné sz. Szvety Otília (†90), Kálmán Györgyné sz. Hradszki Valéria (†88), Oláh Józsefné sz. Baráth Katalin (†93), Kernács Ferencné sz. Bende Ilona (†89), Páris György (†82), Gergely Mihály (†94), Lányi Jánosné sz. Liska Erzsébet (†88), Sáli Imréné sz. Lendvay Erzsébet (†81).

Jézus mondja: Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz énbennem, ha meghal is, él! (Jn 11,25)

Hírek Nairobiból, a FIKISHA Kenya szervezettől

Gyülekezetünk 2010 óta támogatja a keresztség által is örökbe fogadott testvérünket, Paul Irungut, akinek a tanulmányi előmenetelét szolgálja a mostani karácsonyi vásárból begyűlt 90 ezer forintos összeg is. Az eddigi, évente háromszor küldött rendszeres tanulmányi támogatás lehetővé tette Paul számára, hogy az utcáról egy bentlakásos iskola védőszárnyai alá kerülhetett, ahol a tanulás mellett élelemhez és szálláshelyhez is hozzájuthatott. Jelenleg a tanuló az érettségi évében van, töretlenül halad előre tanulmányaival, és mentorai maximális támogatása mellett egyetemre készül. Isten áldása legyen az eddigi és a további adományokon, illetve Paul Irungu életén!

Itt olvasható kenyai kapcsolattartónk köszönőlevele:

„Moses Aboka vagyok, a kelet-afrikai Kenya fővárosából, Nairobiból. A FIKISHA Kenya nevű szervezet munkatársa vagyok. Szervezetünk kenyai utcagyerekek drogrehabilitációját látja el, illetve azáltal, hogy a fiataljainknak napi rendszerességgel programokat biztosítunk, lehetővé tesszük számukra, hogy oktatásban vehessenek részt, hogy személyiségük fejlődjön, hogy kapcsolataik rendeződjenek, sőt, hogy ők is képesek legyenek a világ folyását pozitív irányba előremozdítani. A kawangwarei evangélikus gyülekezet közelében, velük szoros együttműködésben dolgozunk. 2010 óta a kelenföldi evangélikus gyülekezet támogatja programjaink megvalósulását, és ezért mi nagyon hálásak vagyunk.”

Múzeumlátogatás utáni forró csokizás a kisifisekkel

Ifis-konfis hétvége Fóton

Februári családi istentisztelet a farsang jegyében

Kelenföldön is vannak ám tevék!

Farsangkor mindenki vidám

Kismamakör

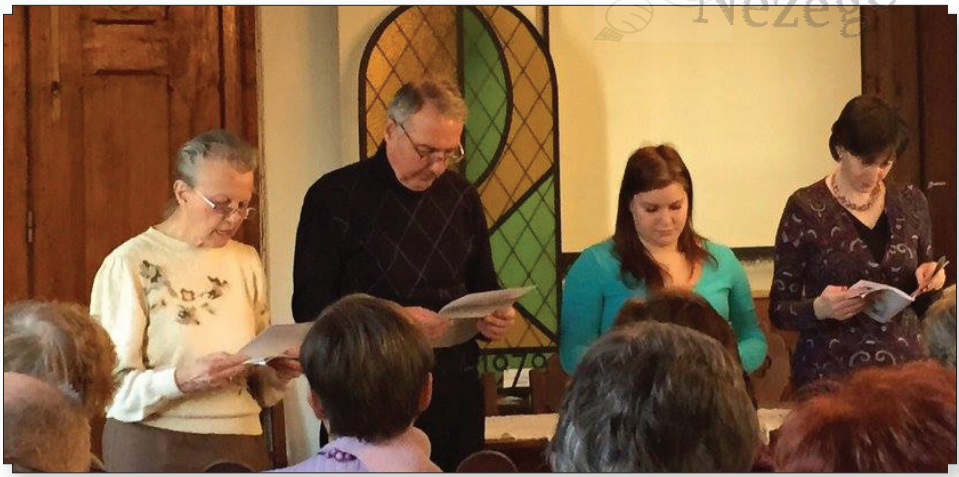

Ökumenikus világimanap

Kihelyezett presbiteri ülés az Evangélikus Országos Múzeumban

Idén a gyülekezeti naptárunk rajzait hittanosaink készítették. Az alkotásokból – azokból is, amelyek nem kerültek be a naptárba – színes kiállítást rendeztünk a tanácsteremben, amely december közepétől február elejéig volt látható.

A naptár még korlátozott példányszámban kapható az iratterjesztésben.

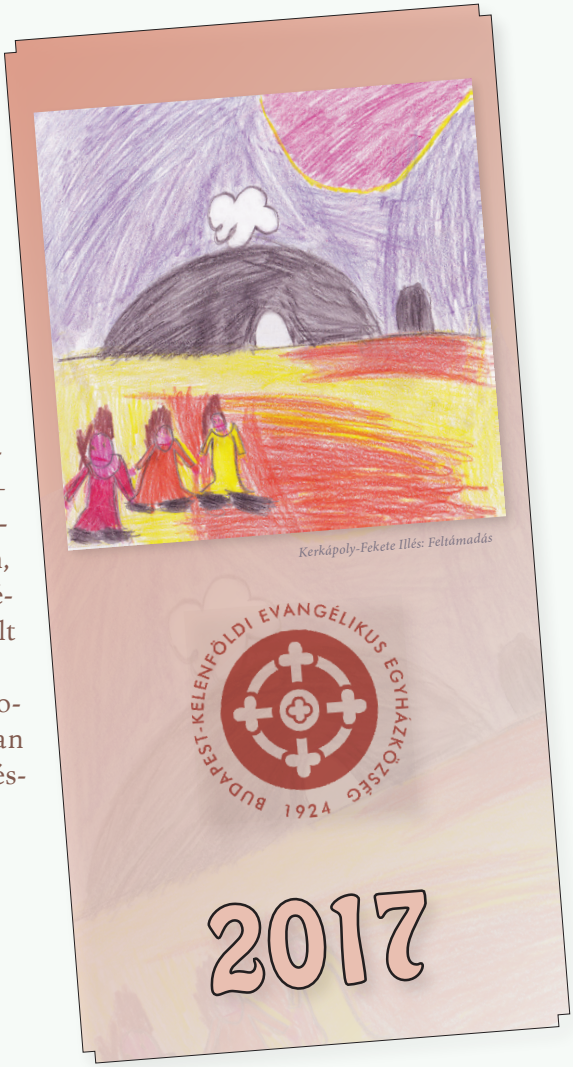

Egyházfit keresünk!

Gyülekezetünk 2017. augusztus 1-jei kezdéssel főállású egyházfit keres. A részletekkel és feltételekkel kapcsolatban érdeklődni lehet Gáncs Tamás igazgató lelkésznél a *gancstamas@gmail.com* e-mail címen.

Hivatali rend

Lelkészi hivatal: 1114 Budapest, Bocskai út 10.
Hétfő–péntek 9–13 óra,
Csütörtök 17–19 óra.
Lelkészek beosztása:
Gáncs Tamás: szerda, csütörtök 10–12 óra,
Blázy Árpád: kedd, péntek 10–12 óra,
Blázy Árpádné: hétfő 10–12, csütörtök 17–19 óra.

Telefonszámok

Lelkészi hivatal 1/361-2159
Gáncs Tamás igazgató lelkész 20/824-3703
Blázy Árpád parókus lelkész 20/824-2907; 1/385-0244
Blázy Árpádné másodlelkész ..... 20/391-3711 (flottás)
Gombkötő Beáta hitoktató 20/824-8072
Bedecs Réka hitoktató 20/775-3891
Bence Gábor kántor, karnagy 20/824-4524
Pál Diana kántor ..... a lelkészi hivatalon keresztül
Vincze Délia egyházfi 20/282-6220
Török Lajos másodegyházfi 20/464-4554
Portik Ágnes pályázati és kommunikációs referens 20/380-0852

Kelenföldi Evangélikus Hírlevél
A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség
ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10., kelenfold@lutheran.hu, http://kelenfold.lutheran.hu
Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet
Szerkesztőség: Bernhardt Dóra, Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Ecsedi Klára, Gáncs Tamás, Harmati Béláné, Ittzés-Venásch Eszter, Szabó Kinga
Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Bernhardt Dóra (dorabe3@gmail.com)
Megjelent 1200 példányban. Egy példány előállítási költsége 100 forint. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.
Felelős kiadó: Szepesfalvy Ákos. Nyomdai előkészítés: Ecsedi Klára
Nyomdai kivitelezés: Vareg Hungary Kft. (www.vareg.hu). Felelős vezető: Egyed Márton

A kelenföldi evangélikus gyülekezet istentiszteleti rendje

2017. április
„Bizony, Isten Fia volt ez!” (Mt 27,54)

Április 9., böjt 6. vasárnapja (Palmarum)
8.00 úrv. Blázy Árpádné
9.00 (Farkasrét) Blázy Árpád
10.30 úrv. Blázy Árpádné
18.00 (vespera) Blázy Árpád

Április 12., nagyszerda (böjti sorozat)
18.00 Kató-Bellavics Ágota (lit.: Gáncs Tamás)

Április 13., nagycsütörtök
18.00 úrv. Gáncs Tamás

Április 14., nagypéntek
9.00 (Farkasrét) úrv. Missura Tibor
10.30 úrv. Blázy Árpád
18.00 (Lukács-passió) Blázy Árpádné

Április 16., húsvét ünnepe
8.00 úrv. Gáncs Tamás
9.00 (Farkasrét) úrv. Blázy Árpádné
10.30 (gyermek) Blázy Árpád
10.30 úrv. Gáncs Tamás
18.00 Blázy Árpádné

Április 17., húsvét 2. napja
8.00 úrv. Blázy Árpád
9.00 (Farkasrét) úrv. Rezessy Miklós
10.30 úrv. (örömzene) Blázy Árpád

Április 23., húsvét ünnepe után 1. vasárnap (Quasimodo geniti)
8.00 úrv. Blázy Árpádné
9.00 (Farkasrét) Missura Tibor
10.00 (Siófok, gyül. hétvége) Blázy Árpád és Lampért Gábor
10.30 úrv. Blázy Árpádné
18.00 (vespera) Molnár Lilla

Április 30., húsvét ünnepe után 2. vasárnap (Misericordia Domini)
8.00 úrv. Gáncs Tamás
9.00 (Farkasrét) úrv. Rezessy Miklós
10.30 úrv. Gáncs Tamás
18.00 (vespera) Bence Áron

Farkasrét: XI. Németvölgyi út 138.